

[Christmas Møller.]

hvad vi har skrevet. Vi har misforstået de Herrer; vi skal ikke blot have dette Lovforslag med dets økonomiske Virkninger, men saavel den ærede Ordfører for Det radikale Venstre som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har baade til Frederiksberg og til Gentofte sagt: Næh, nu vil vi nok have disse Penge, men vi vil ogsaa i Løbet af længere eller kortere Tid have jer indlemmet. Ja, saa maa vi altsaa være klar over, at det er det Standpunkt, de to Regeringspartier her i Salen har, i hvert Fald saaledes som det ærede Medlem Hr. S. Munk har givet Udtryk for det.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af Regeringspartierne og er tiltraadt af Ministeren, vil vi for vort Vedkommende stemme imod dem, og den fuldkomne Magtbeføjelse, som Ændringsforslagene giver Ministeren med Hensyn til at gennemføre hele den københavnske Skatteskala i Gentofte, vil vi ikke være med til at give ham.

Vi mener, det eneste rimelige, det eneste anstændige for Rigsdagen med det Kendskab, den kan have til det foreliggende Lovforslag og dets Virkninger, vil være at udføre det Arbejde, som vi i vort Ændringsforslag har givet Anvisning paa. Naar man har kunnet vente paa en sagkyndig Kommission vistnok i 5 Aar, saa kan denne Rigsdag, som dog til syvende og sidst skal have det virkelige Ansvar, ogsaa have Lov at kræve, at Magthaverne giver den Mulighed for at gøre Arbejdet saaledes, at den virkelig ved, hvad det er, der gennemføres, og hvilke Virkninger det vil have.

Vi vil derfor stemme for Nedsættelsen af et saadant Udvalg. Hvis vort Ændringsforslag kommer til Afstemning først, og Regeringspartierne og Ministeren, hvad jeg ikke har megen Trø paa, ikke gaar i sig selv inden, og det derfor bliver stemt ned — Ministeren gaar jo aldrig i sig selv, men de to Partier —, og Venstres Ændringsforslag derefter kommer til Afstemning, vil vi stemme for dette, men mod de af Regeringen stillede Ændringsforslag.

Valdemar Sørensen: Jeg hørte med stor Interesse det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sige som sin Opfattelse, at man ikke havde Lov til at komme stærkt ind paa, hvad der forhandlede i Udvalgene. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om denne Udtalelse ogsaa gælder Forhandlingerne i Udvalget om de to Huslejelove. Det vilde være interessant at vide, om det var

en generel Udtalelse, der i al Almindelighed gælder den Anstændighedsfølelse, hvormed man behandler Forhandlinger i Udvalg; eller det kun var det foreliggende Lovforslag, der var Tale om.

Jeg maa i øvrigt sige om de ærede Oppositionspartiets Bidrag til Udvalgsbetænkningen, at for det første finder jeg, at Udtalelsen i det konservative Mindretals Betænkning om, at Rigsdagen kun har haft Lejlighed til en overfladisk Behandling af dette Lovforslag, er fuldkommen fejlagtig. Det samme Forslag blev forelagt for Rigsdagen i Begyndelsen af Aaret, bilagt med en flere Hundrede Sider stor Betænkning fra en Kommission, der har arbejdet i Aarevis, og ærede Medlemmer, der har Sæde her i Salen eller har siddet i Rigsdagsudvalgene, har haft den rigeligste Lejlighed til at træne dette Spørgsmaal i alle dets Faser i den forløbne Tid. Naar nu ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag paaberaaber sig Umuligheden af paa alle Punkter at være klar over dets Virkninger, ja, saa er det ærede Medlem netop gaaet den fornuftige Vej, som jeg ogsaa er gaaet, at gaa til en af de Administrationer, der arbejder praktisk med Spørgsmaalet, og har formentlig derigennem faaet sine Spørgsmaal besvaret fyldestgørende, det har jeg i hvert Fald faaet.

Jeg kan derfor ikke erkende, at denne Udtalelse fra det ærede konservative Mindretals Side paa nogen Maade er berettiget; men i øvrigt ser jeg med Tilfredshed, at begge Mindretal, men navnlig det konservative Mindretal, lægger Fingeren paa det afgørende Punkt, idet man erkender, at der i hvert Tilfælde er Anledning til en Udligning mellem de tre Hovedstadskommuner. Det siger man udtrykkeligt i Udvalgsbetænkningen. Man vil ganske vist først have Udligning foretaget, naar der er foregaaet en ny Kommissionsbehandling — for det, at man i Betænkningen kalder det et Udvalg, der skal nedsættes, og ikke Kommission, er vist mere en sproglig Finesse, ud fra Følelsen af, at Mindretallet i Øjeblikket behandler Spørgsmaalet om parlamentariske Kommissioner noget mere respektløst end ellers —, men man erkender, at der skal Udligning til, man vil blot ikke have den nu og under de Former, der er foreslaet. Men jeg kan ikke se, at der er noget berettiget i denne Indvending.

Naar jeg ud fra den Opfattelse, jeg gjorde gældende ved Sagens første Behandling, har gjort mig Bestræbelser for at faa Lovforslaget ændret i Udvalget paa visse Punkter, ligger det i; at jeg naturligt som Repræsentant for Frederiksberg Kommune